*право.*Київ, 2011. № 11. С. 7–11.

2. Терещук М. М. Позитивна юридична відповідальність в публічному праві: теоретичний аналіз.*Молодий вчений.*Херсон, 2016. № 7 (34).С. 268–271.

3. Алексеев С. С. Общая теория права : учеб. 2-е изд., перераб. и доп. Москва : Проспект, 2009. 576 с.

4. Рабінович П. М. Основи загальної теорії права та держави : навч. посіб. Вид. 10-е, допов. Львів : Край, 2008. 224 с.

5. Гринь Д. О. Категорія юридичної відповідальності:методологічний аналіз поняття.*Правова держава.*Одеса, 2016. № 24. С. 11–15.

6. Калєніченко Л. І. Загальна характеристика підстав юридичної відповідальності. Право і безпека. Харків, 2016. № 4. С. 20–24.

Федичканич А.В. курсант 1-го курсу ННІ № 3 НАВС
Науковий керівник: професор кафедри
конституційного права та прав людини,
кандидат юридичних наук,доцент **А.І. Хальота**

МІЖНАРОДНА МИРОТВОРЧА ДІЯЛЬНІСТЬ МВС УКРАЇНИ

Діяльність Організації Об’єднаних Націй по підтриманню й відновленню міжнародного миру, спрямована на врегулювання міждержавних конфліктів, виявила потребу в наявності в структурі місій спеціальних формувань, відповідальних за підтримку правопорядку. Одним з головних органів ООН, на який покладено головну відповідальність за підтримання міжнародного миру і безпеки є Рада Безпеки ООН (РБ ООН).

Україна два роки була непостійним членомРади безпеки Організації Об'єднаних Націй в період з 2015 по 2017 рік. З січня 2018 року її місце посіла Польща.Важливою складовою української миротворчості є той факт, що не лише військові беруть активну участь у місіях. Виклики сучасних конфліктів змінюються, іноді набагато складніше вирішувати саме питання постконфронтаційного врегулювання.Зміни, які відбуваються в сучасному міжнародному миротворчому русі показують що миротворчі операції стають багатоаспектними, до участі в них залучаються не тільки військові контингенти, як це було за часів «холодної війни», а й працівники цивільної поліції ООН. В таких умовах поліцейський персонал місій є дуже важливим компонентом.

МВС України приймає участь у міжнародних миротворчих операціях вже більше 16 років. За даний період більш ніж 2000 працівників МВС України приймали та приймають участь у операціях із підтримки миру під егідою ООН, ОБСЄ та ЄС у 11 країнах світу.Участь миротворчого персоналу МВС України у міжнародній правоохоронній діяльності останнім часом активно обговорюється у політичних і наукових колах.

Передумовами участі України в міжнародних миротворчих операціях є, по-перше, те, що вона є однією із засновниць ООН, а, по-друге, як член цієї

міжнародної організації, вона має певні обов'язки стосовно питань забезпечення миру та безпеки. Керівництво України на той час із розумінням поставилося до розв'язання проблем національної безпеки й активно почало вирішувати комплекс відповідних адміністративних та організаційних питань щодо участі своїх представників у міжнародних миротворчих операціях.

Серед передумов участі працівників органів внутрішніх справ України в міжнародних миротворчих операціях слід відзначити також перебудову структури ООН у сфері миротворчої діяльності і створення Департаменту миротворчих операцій, значне розширення кола питань щодо миротворчого процесу, які розглядалися на засіданнях Ради Безпеки і Генеральної Асамблеї ООН.

Головною ж передумовою участі працівників органів внутрішніх справ України в міжнародних миротворчих операціях стала політична воля керівництва держави і МВС України, завдяки якій активно почали вирішуватися питання забезпечення зазначеного процесу.На сьогодні в Україні діють Спеціальний миротворчий центр Національної академії внутрішніх справ та Навчально-науковий центр міжнародної миротворчої діяльності Національного університету оборони України ім. І. Черняховського, які займаються спеціалізованою підготовкою фахівців за вузькими напрямками перед відправкою до складу миротворчих місій. Проведення навчань для, наприклад, співробітників ООН на базі цих центрів, є підтвердженням можливостей розвитку подібної діяльності на території України з використанням наявного досвіду та практик миротворчої діяльності та польового досвіду.Варто зазначити, що ще в 2013 році Україна стала десятою країною у світі, яка отримала міжнародний сертифікат відповідності ООН й набула право на підготовку кадрів для міжнародної поліції ООН. Така підготовка здійснюється на базі Спеціального миротворчого центру Національної академії внутрішніх справ. Центр був створений у 2003 році та став єдиним у системі МВС України підрозділом, який займається добором, підготовкою, кадровим супроводженням та матеріально-технічним забезпеченням миротворців-правоохоронців.

Отже, на сучасному етапі розвитку Україна робить впевнені кроки для становлення її як незалежної, правової, соціальної держави на міжнародній арені. Ми не тільки приймаємо безпосередню участь у забезпечені світового порядку, а й проводимо цілеспрямовану підготовку спеціалістів міжнародного рівня, які від імені України роблять ефективний вкладв міжнародну миротворчу діяльність, що в свою чергу забезпечує успішну інтеграцію України до світових спільнот.

Список використаних джерел:

1. Ганна Шелест. Поточний стан миротворчої діяльності України.
2. «Правозахисний практикум»: можливості роботи миротворчої місії ООН в Україні: веб-сайт. URL:

https://helsinki.org.ua/articles/pravozahysnyj-praktykum-mozhlyvosti-roboty-myrotvorchoji-misiji-oon-v-ukrajini/

3. Історія створення «Спеціального миротворчого центру» : веб-сайт. URL: https://smc.naiau.kiev.ua/%D1%96stor%D1%96ya-stvorennya.html

4. Що потрібно знати про миротворчі місії ООН : веб-сайт. URL: https://ua.112.ua/statji/vse-shcho-potribno-znaty-pro-myrotvorchy-misii-oon-192775.html

5. Підсумки дворічного членства України у РБ ООН : веб-сайт. URL: https://www.unian.ua.

6. Участь МВС у міжнародних операціях : веб-сайт. URL: https://mvs.gov.ua

Зімнік В.В.студент 2-го курсу ННІ № 3 НАВС
Науковий керівник: професоркафедри цивільного права і процесу, кандидат юридичних наук, доцент **С.І. Чорноченко**

ЕЛЕКТРОННІ ДОКАЗИ В ЦИВІЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ ТА ЇХ ЗАСТОСУВАННЯ НА ПРАКТИЦІ

Поняття «електронні докази» з’явилося ще в 70-х роках XX ст. з появою так званих машинних документів. У світовій практиці існує термін data message, що в ст.2 Типового закону про електронну торгівлю від 1997 року, рекомендованого Генеральною Асамблеєю ООН, визначається як інформація, що підготовлена, відправлена, отримана або збережена за допомогою електронних, оптичних або аналогічних засобів, включаючи електронний обмін даними, електронну пошту, телеграф, телекс або факс.[1]

Проте, електронні докази та проблематика їх застосування в судовому процесі України і досі залишаються дискусійними питаннями в юриспруденції. Саме тому через надзвичайно високий рівень розвитку інформаційних технологій та людства загалом спонукав законодавця до надання електронним доказам статусу самостійного засобу доказування порівняно з такими засобами як: письмові та речові докази, показання свідків та висновками експертів. Все ж таки це був важливий крок у державотворенні, що привів до подальших реформ у затвердженні нових положень процесуальних кодексів низки саме щодо цього засобу доказування. Не став виключенням і чинний ЦПК. Насамперед варто все ж таки розібратися, що таке електронні докази та які існують їх види. У вітчизняному праві юридичну значущість електронного документа закріпили при прийнятті Цивільного кодексу, а також у законах «Про електронні документи та електронний документообіг» від 22.05.2003 №851-IV та «Про електронний цифровий підпис» від 22.05.2003 №852-IV.

Відповідно до ч.1 ст.5 Закону України "Про електронні документи та електронний документообіг" електронним вважається документ, інформація